

עפ"ג 51108/15 - גרשון קיטרון נגד פרקליטות מחוז תל אביב פלילי, פרוספר חדשה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ג 15-12-51108 קיטרון(עציר) נ' פרקליטות מחוז תל אביב פלילי ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ	
כב' השופטת אסתר נחליאל-חייט	
<u>המעורער:</u>	גרשון קיטרון (עציר)
נגד	
<u>המשיבים:</u>	1. פרקליטות מחוז תל אביב פלילי 2. פרוספר חדשה

פסק דין

המעורער הורשע בבית משפט קמא על סמך הודיעתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות שייחסו לו בכתב האישום בת"פ 15-05-26391. איננו רואים לפרט את כל העבירות שמדובר בהן, לעניינו חשובות העבירות שمفורטו באישום השני, הכוללות גניבת 3 מוניות ומכירתן לאחר.

בית משפט קמא הטיל על המעורער את העונש שעליו הוסכם בין הצדדים, מסר בפועל במשך 20 חודשים וכן מאסרים על תנאי לתקופות שונות בהתאם לעבירות שמדובר בהן.

בנוסף, חיב בית משפט קמא את המעורער לפצוח את אחד מבני המוניות שנגנבו, המתלוון פרוספר חדשה (להלן: "חדשה"), סך 65,000 ₪. סכום זה מהווה שווייה של המוניות שנגנבה ממנו. בית משפט קמא הוגש תצהיר של חדשה שבו הוא מצהיר על כך, שרכש את המוניות בסך של 65,000 ₪ וכי לא קיבל כל פיצוי מחברת הביטוח בגין גניבת המוניות.

הערעור שבפנינו נסוב אך ורק על עניין גובה הפיצוי.

לטענת הסגנור, הסכום שנפקח חסר תקדים ואין כדוגמתו בפסקת בית משפט במקרים אחרים. הכל הוא כי הפיצוי בהליך פלילי הוא סמלי וחלקי בלבד. בפסקת הפיצוי היה על בית המשפט לנוהג על פי כלל הוכחה המקובלים בהליך אזרחי, לעניינו ניתן הפיצוי שלא על פי כללים אלה.

كونקרטיות טוען הסגנור שבית המשפט הסתמך על תצהירו של חדשה. קיים חשש שהפיצוי הוא יתר. מהתצהיר לא

עמוד 1

ברור מתי רכש חדידה את המונית, כמה זמן חלף מיום שרכש אותה ועד שנגנבה, לא ברור שיעור ירידת הערך בחולף הזמן, לא הוצאה הערצת שמאי, לא הוצגו מסמכים של ביטוח ומכל הטעמים הללו יחד לא ניתן להוות בעינה את החלטת בית המשפט.

לдин היום הזמן גם חדידה שהגעה לבית המשפט כשהוא בכיס גלגים ממיתת חוליו, מלואה בבנו ונינה לו ההזדמנויות להשמעת דבריו.

לא מצאנו ממש בערעור זה.

בבית משפט קמא הסכים הסגנור להגשת התצהיר ולא עמד על זכותו לחקור את חדידה. כל אותן שאלות שהציג הסגנור היום בהודעת הערעור, כמפורט לעיל, צרכות היוות להתרבר בהליך הדיוני ומשוויתר הסגנור על זכותו לחקור את המתلون, אימץ בכך למעשה את האמור בו.

באשר לפן המשפטי - אין כל איסור על כך שבית המשפט יפסוק את מלא היפוי בהתאם לנזק, כפי שהוא משתקף בחומר המציג בפניו, כל עוד איןנו סוטה מהתקירה שמצויה בסעיף 77(א) לחוק העונשין.

הסגנור הפנה את תשומת לבנו לרע"פ 9727/05 ועל כן נצטט את האמור בו: "**מדובר ביפוי שאיןו מחייב הליך של הוכחת נזק ואשר נפסק בהתאם להתרשםו והערכתו של בית המשפט בדרך כלל על פי נתונים המובאים בפניו שלא על דרך ההוכחה המקובלת בהליך האזרחי.**".

וכן:

"... הוראת סעיף 77 נועדה בעיקר להציג לנפגע מעין-קפנדירה, קרא: **לזכותו ביפוי על נזק או סבל שנשא בהם בשל עבירה שעבר הנאשם ללא שנאלצו לכתת רגלו להגשתה של תביעה אזרחית**" (רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל פ"ד נ(3) 418 (2002)).

כך בדיק נהג בית משפט קמא. היה בפניו תצהיר הנוקב בשווי המונית. איש לא פקפק בנוכנות האמור בתצהיר זה ומثלא חריג הסכם מהתקירה אליה יכול היה להגיע בית המשפט, לא הייתה כל סיבה שלא להענות לבקשת היפוי במלאה. הסכם בפני עצמו גבוה וגם מטעם זה לא היה מקום לסתות ממנו.

אין כל חובה כי הסכם שנפסק לא יפיצה את המתلون על מלא נזקו אם היו בפני בית המשפט הראות שמאפשרות זאת.

התוצאה היא כי אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודיע היום כ"ט אדר א' תשע"ו, 09/03/2016 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

אסטר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאת
אב"ת